

Музика лікує душу

17 квітня стало Днем Її Величності Музики для студентів, викладачів і співробітників академії, адже всім нам вдалося побувати на музичному концерті “Хіти XX століття” в Концертному залі ім. Глінки.

Програма, яку було створено з урахуванням різновікової публіки, включала музичні твори різноманітного плану. Насолоду від концерту отримали всі, починаючи від шанувальників Прекрасного та закінчуючи першокурсниками, що вже “очманіли” від різних “металевих” напрямів і музичного шуму різного походження.



Цього разу концерт відвідали й наші студенти-іноземці. Після завершення концерту вони вручили букети диригенту В. Реді та “першій скрипці”.

Музика — явище інтернаціональне й зрозуміле всім... “Саме така музика дозволяє перевернути думки та почуття людини й примушує замислитися над життям. Я, — розповідає Амін Гулахмадов, — коли прийшов на концерт, близько години сидів, слухав

музику та гадував свою батьківщину. свої уроки музики в школі... Безумовно, вірно говорять, що лікар лікує серце, а музика лікує душу”...

Сподіваємось, це не останній “культпохід” цього року. Музика потрібна кожному з нас, вона об’єднує людей, не визнає мовних бар’єрів і національної ворожнечі. Вона лікує душу народу...

ПЛАНЕТА ГОЛІВУД

”Port-Arte”- це маленька Планета Голівуд, яка стала домівкою для багатьох талановитих студентів.

Своїм яскравим талантом запалювали серця глядачів такі зірки, як: Парфененков Егор, Петрухіна Аліна, Лисенко Тетяна, Захряпа Яна, Фаустова Ольга — наші золоті голоси, які створили справжню музичну феєрію. А танці Леонів Олени та Жолудя Андрія — це маленька історія, яка змальована та пережита на сцені. Олена Золотенко, яка прийшла до нас, на превеликий жаль, лише на 5-му курсі, виявила велике бажання надолжити втрачений час.

В кожній родині приходить час, коли діти виростають, і настає пора прощатись. Ми прощаємось, але ми маємо надію, що не назавжди й, може, не надолго. Вас чекає щось нове і захоплююче, ви відправляйтесь в велике плавання, в доросле життя. Ми хочемо, щоб був вірним ваш вибір і завжди вам сприяла удача, а в житті зустрічалися такі ж добрі та щирі люди, як і ви самі. І якщо вам стане самотньо, то ми з радістю зустрінемо вас в нашому веселому та дружному колективі.



Ми дякуємо глядачам, з якими в нас виникає взаємобмін позитивною енергією. Велика подяка профкомам, які надають допомогу для створення незабутніх декорацій. І, звісно, жодна театралізована вистава не проходить без найголовнішого нашого глядача, без його моральної, матеріальної та духовної підтримки- нашого ректора Володимира Івановича Пожусева.

Альона ХЛІБНИКОВА

Талантів зоряне коло

Студентська творчість — це ціла епоха академії. Наш Центр об’єднує найрізноманітніші види мистецтв, які знайшли втілення в колективах. А це ансамблі хореографічних мініатюр, бального танцю, сучасного танцю (хип-хоп), шоу-балет, степ-денс (чечітка), вокальна та театральна студії, СТЕМ, команда КВН, група фольклорної пісні, рок-група.



Творчий шлях, який пройдено колективом за останні роки — це тема окремої статті, оди їхнім талантам і нашому терпінню. Ви приходили до нас такі різні: впевнені в собі або боязкі, працелюбні, а іноді ледачі, незібрані або слухняні. Але... Кожного року ми відпускаємо у вільне плавання наших вихованців. І кожного разу ніби-то відриваємо шматочок свого серця. Щастя вам, любі мої діти. Мріяних доріг, зіркових спалахів, натхнення й вдачі!

Директор Студентського центру мистецтв
Л. О. Пригаро

“Не можу сказати “прощавай”!

Сьогодні наша розмова про шлях до музики, до мистецтва з одним із солістів студентського центру мистецтв Port-Arte Єгором Парфененковим.

- Єгор, ти виглядаєш на сцені так, ніби провів в ней усе життя. А як все починалося?

- Скільки себе пам’ятаю, я завжди брав участь в шкільній самодіяльності, в театральних виставах. А усвідомлене бажання співати прийшло років в одинадцять. Коли закінчував школу, придбав диск “караоке”, вибрав “мінусовки” та виступив на випускному...

- Тобто в ВНЗ ти прийшов, маючи деякий сценічний досвід. І що далі?

- Нічого особливого. На початку вересня підійшов до заступника декана з виховної роботи Лілії Вікторівни Полікарпової, яка й спрямувала мене до “студклубу”.

- І ти відразу ж заспівав?

- Спочатку складно все було... Впродовж двох років в студклубі не було нестачі у вокалістах... І коли б не щасливий випадок...

- Розповіси?

- Олена, студентка п’ятого курсу, запропонувала мені заспівати дуетом пісню з репертуару Христини Орбакайте. Ми їздили з Оленою займатися до її педагога з вокалу. Підготувалися і чудово виступили.

- З цього й почалася твоя кар’єра?

- Я вважаю переломним моментом свій сумісний виступ з танцювальною групою. До речі, цей виступ дуже сподобався Володимиру Івановичу...

- Ну а далі?

- Коли я вчився вже на 3-му курсі Ірина Андріївна Дмитренко



познайомила мене з В. Артем’євим. Так я потрапив на перший конкурс “Зорепад”, який проходив в Дніпрорудному. Виступив з “Чикаго”, яке журі прийняло “на ура” й присудило мені 1 місце. А на гала-концерті цей номер я виконував вже з двома

танцювальними колективами.

- Ти скоро закінчиш ВНЗ. Які це викликає думки, відчуття, плани?

Звичайно, смуток перед розставанням: тут я прожив стільки насичених років, вперше вийшов на справжню сцену... А плани? Коли доводилося замовляти «мінусовки» в ДК «Запоріжсталь», познайомився з вокальним колективом і отримав пропозицію співати з ними.

- А що б ти побажав тим, хто мріє про сцену?

- Хочу застерегти новачків про шкоду, яку приносить “зоряна хвороба” й нагадати слова Пилипа Киркорова: «Зоряна хвороба - це жакливо!».

Бажаю тим, хто йде в “піднебесну” академію (5-й поверх навч. корпусу), де все сяє, горить, де скажений ритм танцю, дзвінки пісні, щоб вони теж запалили свою естрадну зірку. Це справжнє щастя!

Спілкувалася
редактор газети Н. А. Юсупова

Ой палає веселка в небі, і дзвенить струна...
А на землю приходить знову чарівна весна.
І танцює вона до ранку, спокою не зна.
І співає свою веснянку, ніжна, чарівна весна.

